

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

Budmil-bemutató

Az olasz Rifin-Scharl sportszergyártó cég arról is kezd híres lenni, hogy modelljei állandóan változnak, ugyanis egy-egy fazon csak néhány hónapig gyártanak. Hallottuk tegnap azon a sajtótájékoztatón, melyet a magyarországi kizárólagos forgalmazó, a Budmil Kft valamint a Trend Bt. tartott a Szeged Nagyrúházban. A két cégvezető, Batta László és Bódó György elmondta, hogy elsősorban táskákra specializálódott a társaság, így aztán az óvodás-, az iskolás-, a túra- a sport- és az utazópakkokig minden megtalálható a választékban. Arra a kérdésre, hogy az Adidas sportszerek hogyan kerültek a pultra, a Szeged Nagyrúház háztartási és kultúrcikkosztály-vezetője a következőket mondta: „Tervezzük egy Budmil shopnak a megnyitását, ahol a jól ismert három csíkos világégen is jelen lehetne. Egy ilyen üzletnek a megnyitásokor, azonban szigorú feltételeknek kell megfelelnünk, hiszen az adidas nem költözik akárhova.”

Köszönet

Szívből köszönöm a Ságvári gimnázium igazgatóságának, tantesztületének és diákságának, hogy megtisztították a Hősök kapuját a ráragasztott plakátoktól. Olykor elkésztő világunkban cselekvő széprékük az a fix pont, amelyre jövőnk emelőjét támaszthatjuk. Tudom, hogy előrehaladásunknak nem legfontosabb eszközei az emlékművek, éppen ezért hiszem, hogy az a nemzet, az az ifjúság, amelynek ereje is van ereje, sokkal többre képes, mint a pusztá fönmaradásra. Köszönettel és szívvel üdvözléssel Horpácsy András önkormányzati képviselő.

Szerelem

– Komám, hát tegnap még nem volt semmi bajod. Most meg fehér bottal járkálsz az utcán?

– Vakká tett a szerelem.

(manczy)

Mávlepetés

„De jó is lenne, ha úgy nyolc óra körül indulna egy vonat Pestre” – gondoltam magamban körülbelül százszor az utóbbi években, amikor a számomra zöldhajnal jelentő hat órakor, mikor még a „képmű” alsó és felső szélén keskeny sötét csík látható”, vagyis alig látok valamit, szóval ezen időpontban elindultam a vasútállomásra, a reggeli expresszhez.

S milyen jó lenne, ha a rendszerint két-három órás ügyeim elintézte, nem kellene még órákat ógyelegnem a főváros koszos utcáin – bámulva a kirakatokban, mit nem fogok tudni soha megvenni –, s lenne egy vonat már a déli órákban, amivel hazaérve nem menne rá az egész napom a kétórás pesti sajtótájékoztatóra, s ha már reggel sorsára hagytam a családot, legalább délután begyűjthetném a gyerekeket – gondoltam a másik száz alkalommal...

Gondoltam, mondom, egészen az elmúlt hétig. Midőn kezembe vettem a Magyar Államvasutak hivatalos menetrendjét (érvényes 1991. június 2-től 1992. május 30-ig), melyet fellapozva az engem különösen érdekes oldalaknál, azt találtam: 717-es vonat Szegedről indul 9.20-kor. Budapestre érkezik 11.48-kor. A 714-es számú vonat Budapestről 12.25-kor indul, s Szegedre 14.48-ra érkezik.

Erik még kellemes meglepetések, akarmondani mávlepetések az embert...

B. T.

El, mindig csak el

PODMANICZKY SZILÁRD

Most, hogy kisütött a Nap visszavonulok a hegyekbe, ahol a télies öltözékeimet tartom, ha ugyan el nem lopta valaki, valami bitang, aki először csak eltévedt és csak utána vált tolvajjá. Nem szabok neki büntetést, mert a hegyekben teljesen más törvények érvényesek, mint lent a városban, ahol az autobilok zaja gátat vet az álmodozó gondolkodásnak.

A hegyre vezető utat egyedül én ismerem, legalábbis ebben a hitben ringatom magam, hogy legyőzzem azt az iszonyatosan erős félelemérzetet, ami más ember jelenlététől tölt el, vagy töltene el. A hegyi csapás mentén földbe vajt jeleket hagytam még a tavasz kezdetén, hogy a legóvatosabb betolakodót is ámulatba ejtse, összességében pedig halálos méreg legyen. A hegy ugyan nem az enyém, mert ennyi terhet egyszerre nem vállalhatok, mégis úgy érzem, úgy kell éreznem, hogy itt minden bokor, fa, tisztás, szikla, kavics, szemét akkor kezd igazán és megint élni, amikor az ösvény kezdetén megjelenik a lábam, az a nagy lábam.

A cipővel sok bajom van, mert sehol nem adnak olyan csatos szandált, amire vágyok, illetve, ami rámenne a mocsos nagy patámra. Ne jusson eszünkbe erről az ördög, falfestményt se készíték róla, pusztán arról van szó, hogy piszokul unom azokat az unos-unotalanul használt szavakat, amelyekkel az én mocsos nagy lábam méreteit kifejezhetném. Tulajdonképpen ezért is kell félre vonulnom, mert nehezen viselem a nagy hőségben a napozók ajkáról felém áradó szőzözt. Elég belőle. A sok tehetelen és unalmas kijelentés egyszeriben mindent kétségbe von, nekem meg ettől kétségbe kell rögvést esnem. Essen a franc, inkább jöjjön a jó hegyi levegő, a pihenés és

csend, az a fajta nyugalom, amelyben nem kell mondanom egy szót se, így is érthető minden, ami arra érdemes.

A bunkeromat úgy építettem meg, hogy mindent szemmel tarthassak körülöttem: az állatokat és a növényeket, amint fejlődnek. A kedvenc madaram délután öt órakor érkezik az első légmögással. Soha nem csivitel, vagy csipog; ül az ágon és forgatja a fejét, nézzük egymást. Fél óra múlva elrepül, aztán másnap megint megjelenik. Lehet, hogy beszámol rólam a társainak, de azt is el tudom képzelni, hogy egy idő után bekerülök a madár-enciklopédiába, rajzzal és a különböző adottságaimmal, s azon közös vonás alapján, hogy tavasszal és ősszel én is költözök, majd rokonná nyilvánítanak az ő költöző társaikhoz képest. Talán én magam vettem meg a megfigyelés alát, tudat alatt teljesen. Biztosan jó madár válna belőlem. Most eltölt bizony a végesség, a minden végességének gondolata, ez vár már rám, jó lesz.

Szeretnék sokáig maradni a hegyen, tölre is, de erre felé, pokoli teletek jeleznek a meteorológusok, én még meg se néztem, de a fagyhalál itt érne, bár tudom, ez is a végesség egy szép példája, ám túl makacs ahhoz, hogy számoljak vele. A végességen inkább azt értem, hogy miután megsárgulnak és lehullanak a levelek, a földet vékony ködpára öleli körül, a dörzsdalmanas csipkedő a nyárból ittrekedi bogyókat, én pedig zseblámpámmal a kezemben visszavonulok a városba.

Szinte dübörög a szívem, mikor meglátom az első autobilót elhajtani, és bízom benne, hogy rakítrozzam annyi élményt, ami megtart, ami kitart majd tavaszig.

ROSSZ HÍR

Kedden éjszaka a Gyík utcai lakások egyikében és a kórbontani intézetben jártak betörők. A Kazinczy utcában Fiat Tiptot törtek fel, a Deák utcában Opel Omega ablakát zúzták be. A rendőrség két fiatalkorú motorkerékpár-, és két autókészítész-tolvajt ért tetten.

Szardán, a Bérkert utca és a Közép fasor kereszteződésében egy tizenegy éves kislány kanyarodott kerékpárjával az öt előző Dácia gépkocsi elé. A baleset következtében a kislány koponyatörést szenvedett.

Pokolgép – két halott

A spanyol rendőrség két tüzseréze meghalt és többen megsebesültek szardán, amikor az egyik madridi elővárosban kísérletet tettek egy pokolgép hatástalanítására. A tüzserészeket szállítmányozási vállalat riasztotta, miután alkalmazottjai felfigyeltek a gyanús külsejű csomagra.

Meghalt Grezsa Ferenc

Tegnap, június 12-én Hódmezővásárhelyen hosszú, súlyos betegség után, 59 éves korában, elhunyt dr. Grezsa Ferenc, a JATE II. sz. magyar irodalomtörténeti tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára, az irodalomtudományok doktora, József Attila-díjas irodalomtörténész, a Kincskereső főszerkesztője, a Tiszatáj főmunkatársa, a Németh László-életmű kiváló kutatója, alapvető monográfiák írója, az Írószövetség és a Magyar Irodalomtörténeti Társaság tagja, a Németh László Társaság egyik alapítója és elnöke. Hódmezővásárhely díszpolgára – húsz éven át ott tanított a Bethlen Gábor Gimnázium tanáraként, majd igazgatójaként; ezt követően főiskolás és egyetemista fiatalok nemzedékeinek nagy hatású nevelője volt Szegeden.

Grezsa Ferenc kiemelkedő életművének méltatására visszatérünk. Temetéséről később történik intézkedés.

Telelőtőnyeremények

A Szerencsésjáték Rt.-től kapott tájékoztatás szerint a júniusi telelőtő-sorsoláson 5 találatos szelvény nem volt, a 24. játékhetre átvitt 5 találatos nyereményalap 225 617 510 forint. A nyeremények: a 4 találatosokra 234 831, a harmasokra 1944, a kettesekre 88 forintot fizetnek.

Bagira pöttyös testvérkéi

Alig találtuk meg a párducokat. Argony és Silka az Amúr vidékétől távol, a Szegedi Vadaspark igazgatójának irodájában szunyókált. Hathetes létükre kandúr nagyságúra nőttek ki magukat. Amint a napstólte puha gyepe juthattak, megélnékültek, macskásan játszadoztak.

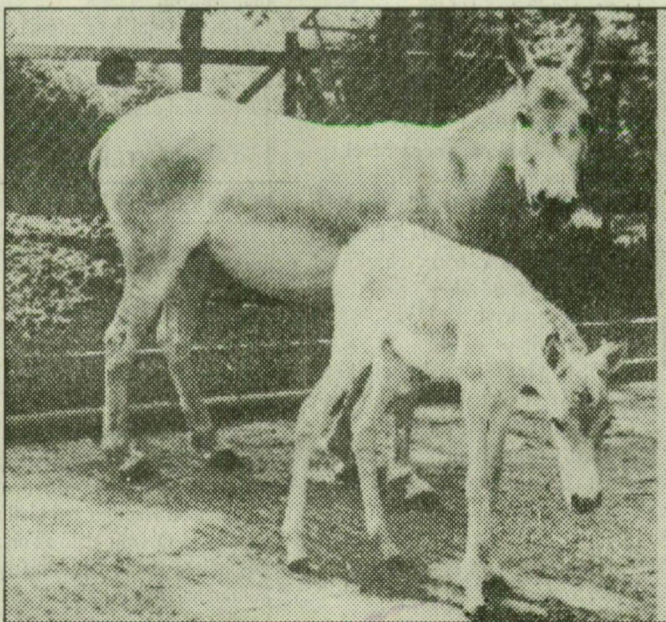
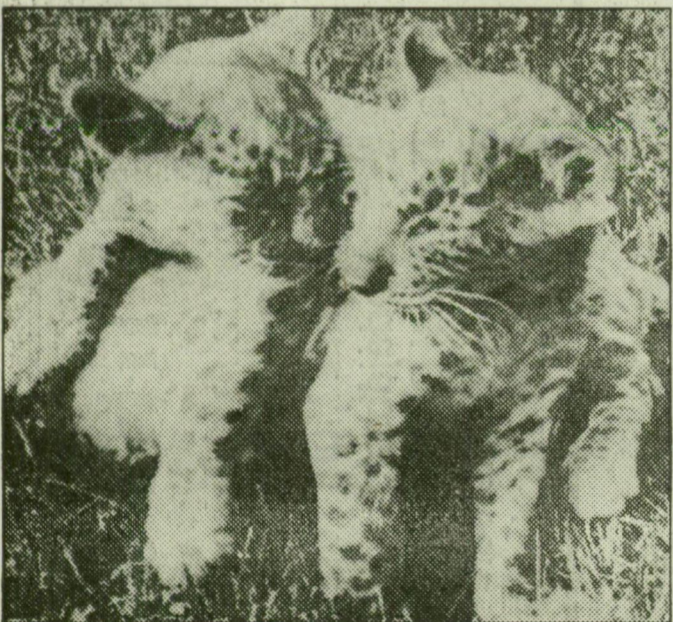
Óshazájukban alig 2-3 tucatnyi amúri párducról tudnak. A világ állatkertjeiben nyolcvanegyvet tartottak eddig számon. A szülők, Onon és Vjatka utódait holnapról a látogatók is szemügyre vehetik. A Vadaspark büszkeségei közül a nagy marák és az ezüst selyemmajmok is tovább szaporodtak. Mindez elsősorban azt bizonyítja, hogy a vadak jól érzik magukat Szegeden. A kis állatok felneveléséhez, megtartásához azonban

egyre több pénzre lesz szükség, ezért a Vadaspark a kipusztulással fenyegetett fajok megmentéséhez szponzorokat keres.

Az állatcsempészektől elkobzott 74 darab gyönyörű tollazatú ara papagáj Szegeden tartásához például 10 millió forintba volna szükség. A szűkös anyagi körülmények miatt a sörényes farkasok egyikét is az eladás veszélye fenyegeti, mivel éhét évi százezer forintnyi takarmánnyal lehet csak csillapítani. A papagájok ellátására a Vadaspark 300 ezer forintot kért az önkormányzattól, választ azonban egyelőre még nem kaptak.

A borús-hűvös tavaszi napok után most, kisiskolás látogatóik nagy örömeire előbújtak a Szegedi Vadaspark lakói, csupán az ifjú albinó kenguru mászik vissza minduntalan anya erszényébe.

FOTÓ: SOMOGYI KÁROLYNÉ

DÉLMAGYARORSZÁG

NAPILAP

Főszerkesztő: DLUSZTUS IMRE
Főszerkesztő-helyettes: SANDI ISTVÁN
Olvasó- és tervezőszerkesztő: TANDI LAJOS

Rovatvezetők:

PÁLFY KATALIN (város), BECSEI PÉTER (városkörnyék),
ÚJSZÁSI ILONA (társadalom), RAFAI GÁBOR (gazdaság),
TANDI LAJOS mb. (kultúra), GYURKI ERNO (sport),
NAGY LÁSZLÓ (fotó)

KIADJA: a Délmagyarország Könyv- és Lapkiadó Kft.

Felélő kiadó:

CHRISTIAN THEODOSE és DLUSZTUS IMRE
Ugyvezető igazgató: KISPÁL ANTAL
Reklámfőnök: BELLAVICS ISTVÁN
Technikai vezető: TÓTH PÉTER

Szerkesztőség és kiadó:

6740 Szeged, Tanácsköztársaság útja 10., Sajtóház.
Telefon: 24-633; titkárság: 13-710; olvasószolgálat: 12-825; városkörnyéki
rovat: 12-847; sportrovat: 13-529; hirdetésfelvétel: 12-836; ügyvitel: 13-130.
Telex: 82-282. Telefax: 13-130, 13-529. Székhely: Délmagyarország Kft.
Nyomás: Szegedi Nyomda, 6720 Szeged, Fekete s u. 28. Igazgató: Molnár
Tibor. Terjesztő a Szegedi Postaigazgatóság. Igazgató: Gyimesiné dr.
Etsedy Sarolta. Előfizethető a postahivataloknál és a kézbesítőknél.
Előfizetési díj egy hónapra 185 Ft. ISSN 0133-025X